

εἶπε σὺς ὅλοι ἐξω τοῦ Νόμου τῶν Εὐδών.

Επειδὴ ἡ φωνὴ προσομιλῇ Κυβερνήτης σὺς καὶ χωρὶς ὀνόματι, καθὼς καὶ χωρὶς ἡλικιότητος (1) αὐτοῦ διευνόμεν ἐῖς τὸ μελιτωτικὸν σῶμα τῆς τελευταίας τάτης καὶ ἀμετατρέπτους ἀποφάσεις μας.

Ὅσον δὲ διὰ τὸ κριτήριον τῶν λαῶν, τὸ ὁποῖον τὰ ἑσώθη, ἡμεῖς τὸ κυριώτατον μὴ ἀνῆλθαι εἰς τὴν ἀντιθέσιν ἀπὸ τῆς καθαρῆς μας χωρὶς ἀντιθέσιν μας. Ἐχόμεν τὸν τιμὴν κ.τ.λ.

Ε. Κελεργίας, Στέλεχος Αἰγύπτου.

Ε. Ντεργιάν, Στέλεχος Γάλλου.

Κόλιν. Εἰνὴν, Στέλεχος Ρώσου.

Ἰούλι 17 Οκτωβρίου 1847.

(Γ.Σ.) Οἱ Διοικηταὶ τῆς Νέας Ἰδρας

(1) Ἡ Αἰξάρτης, ἥτις ὑποσχέθη νὰ κυριώτῃ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἔλλειψεν ἀπὸ τῆς φανερώσεως εἰς τὸ καινὸν ὅτι οἱ Ἀντικυβερνήται μας εἶναι εἰς φανερὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἰδίαν. Ἀπὸ τὸ ὅσον οἱ καλὴ μας Ἀντικυβερνήται ὡραῖαν μὲ παράνομον διαταγὴν τοὺς εἰς τὴν ἐμπειρίαν τὴν Αἰξάρτην, ζητῶντες ἐκταυτὸ καὶ μίαν ἀπολογίαν διὰ τῆς γοτθαβασικῆς τοὺς ἐφημερίδας ἀπὸ τὴν Αἰξάρτην, ἐν ᾗ ἡ Αἰξάρτης τοὺς τὴν ἔκαμιν ἐν καιρῷ. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι οἱ Ἀντικυβερνήται μας εἶναι ὅχι μόνον εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν τὴν ἰδίαν, ἀλλ' εἶναι ἀκόμη καὶ μὴ ὅλην τὴν Εὐρώπην, οἱ εἰς τοὺς σημαντικὺς Ἕλληνας ὅπου εἶναι τὸν Ἀντικυβερνήτην νὰ προεδρεύουν τὰ ὁλόθρια βήματα τῶν Ἀντικυβερνήτων. Ἀν λοιπὸν οἱ Ἀντικυβερνήται μας ἰδυνάθησαν ἕως τῶρα νὰ σκεπάζουν... εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀφελόμενοι ἀπὸ πολλὰ αἷτια, δὲν εἶναι ὅμως εἰς τὴν πεφωτισμένην Εὐρώπην.

Σημ. Εὐδότης.

Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ παρελθόντος άρθρου.

Ἀς ἴδωμεν τὰ καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας Γραμματείας τὸν μακρὸν καὶ ἐπιδεικνόμενον Κύριον Κόλιν τὸσον ἀγαθὰ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, Γραμματεὺς τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ὁ Κύριος Κόλιν φησὶν ὅτι ἡ ἐπιδεικνόμενος Κύριος Κόλιν εἶναι ἀξίος καὶ τῆς πλέον ἀσκήσεως κατηγάρτου. Ἐπαγγέλλεται οὕτως παρὰ τῶν χρηστέων ἀντιθέσεων, καὶ ὁ συνέλως τὸν Δικαστὴν, τὸν αἰρετὸν κριτὴν καὶ τὸν μεσίτην μεταξὺ καταδικάζει καὶ τὸν ἀγαπητὸν τοῦ θαλασσίου Δικαστῆν. Ἀντικυβερνήται, Γραμματεῖς, θαλασσίον Δικαστὰ, ὅλοι καταχρηστοὶ ἐσώθησαν τῶν χρηστέων. Ἀλλὰ ἀντικείμενον δὲν ἔχοντες, παρὰ τὴν ἰδίαν συμφέρον καὶ τὴν Κόλιν. Πνευματικὸς ἀντικείμενος ὅλων τῶν λαῶν τὸ ἀποδεικνύει σαφέστατα, ὅς βλίσταται τὸ ἔθνος μεγάλως, ἐλγὼ οὕτως φροντίζουσιν, εἶναι προσωρινὴ καὶ πρέπει νὰ καθίστανται, ὅτι τοιαῦται εὐκαίρια δὲν δελεῖ τοὺς παραχρησάσθαι πλέον.

Τὶ νὰ εἶπω καὶ περὶ τῆς ἀξιοπρέπειος, καὶ δικαιοσύνης τῶν θαλασσίον Δικαστῶν, αἰνομα καὶ γνῶσις τῶν εἰναι πλάγος ἡμῶν. Ἀντικυβερνήταις μὲ τὴν σκεπὴν μου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ τῆς Ἀστυνομίας Κύριος Α. Λόιν, ἀκολουθεῖ καὶ ἀντὶς τὰ καταχρηστικὰ ὁλόθρια βήματα τῶν ἄλλων μετὰ τὸ ὅτι ὁ Κύριος οὕτως δεῖναι διάθεσιν καλὸν, τὸ πολιτικὸν τοῦ μέγα πνεῦμα, καὶ ὁ ἐφευρετικώτατος κὺς τὸν σχεδιάζει, καὶ ἀνακαλύπτει πάντοτε ὑπερβολὰ νέον εἶδος, εἰς γνηκεῖς μεσίτας, δημοσίους Νοταρίους κ.τ.λ. κ.τ.λ. τρία ἀντικείμενα πρέπει νὰ ἔχῃ ἡ ἐξουχότης τοῦ εἰς τὰ σχέδιά του τὰντα, νὰ εὐχα

φιστῇ τοῖς φίλοις του. νὰ ἀπελευθέρωσιν πολλὰ ἀργύρια, διατεταγμένα τὰ εἰσπραχόμενα ἐκ τῶν ὑπεργρημάτων τούτων, καὶ νὰ φανῇ ἀντὶς τῶν ἄλλων εἰς τὸ περὶ τῆς δημοσίου οἰκονομίας Κεφάλαιον.

Τὸν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν, καὶ τὸν ἐπὶ τῆς εἰρημίας Γραμματείας, ὅς τοὺς ἀφάμακτον ἐκ τῶν πόνων ὁ πρῶτος εἶναι πρὸς τὸ παρὶς εἰς ἀργίαν, ὅτι τὰ πολιτικὰ μας εἶναι καὶ ἀπὸ εἰς ἄκραν ναυρότητα. τὸ ὅσον τὸν μας κἀναι τὸν πόλεμον πρὸ πολλοῦ, τῆς ταφίδος, τῶν ἑλλῶν, τῶν ἰδιωκτῶν ὑπερμῶν, τῶν γεννημάτων, τῶν πρὸς τὸν καὶ τὸν βίον. Εὐδότης δὲ, καὶ πρὸς τὸν θαλάσσιον καὶ εἰς τὴν λησείαν.

Ὁ ἑτερος Κύριος Μαυρομάτης, καὶ ὁ ἀναδεχθεὶς αὐτὸν Κύριος Παναγιώτης Λαοδικῆς καταγίνονται νὰ ἀπεταμίνουσιν τὰ ἐκ τῶν λαῶν εἰσπραχόμενα. τὰτα εἶναι πολλὰ. τὸ Εἰνὸν ταμείον ὅμως θὰ εἶναι, καίτοι, εἰς ἀπείριον.

Συμφωνῶ καὶ ἐγὼ μὲ τὸν Κύριον Κατρακύλαν, ὅτι ὁλόκληρον τὸν ἐκ τῶν σὺν κρυπτῶν ἀδιακρίτως καὶ Ἀντικυβερνήτης, καὶ Βουλευτῆς. Ἀναμφισβήτητος πολλὰ Βουλευτικὰ μέλη εἶναι ἀξιοπρεπῆ καὶ ἐπαίνοι, διὰ τὰ ἑθνα καὶ πατριωτικὰ φρονήματα τῶν, κατὰ ὑπερλίαν ἔμνησιν αὐτὰ θέλοντες νὰ περιορίσουν τὰς καταχρήσεις τῶν Ἀντικυβερνήτων, καὶ νὰ ἐμπειρίαν τὴν πρῶτον τοῦ κοκοῦ, ἐπιδεικνύουσιν ἀντιθέσεις.

Ἡ Κυβέρνησις προλαμβάνουσα σέφει εἰς τὸ μένος τῆς τινὰ ἀνθρωπάρεα ἐκ τῶν Βουλευτῶν, τὰ ὅποια πλεονεξία καὶ τὸν Βουλευτικὸν χαρακτηρημάτων, καὶ τὴν συνέδησιν τῶν ἡ διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὴν γαστέρα, ἡ δὲ νὰ ἐπικυρώσῃ καμμία ὑπάρχον διαταγὴν, ἡ διὰ

νὰ θεραπεύσῃ τὰς χηρὰς ἑλλῶν, ἡ διὰ νὰ ὑπερβῇ τὴν φαντασίαν, ἡ διὰ ἄλλο καὶ σκοποῦσιν. Τὶ γὰρ ὁλοκλήρως εἶναι ὅτι εἰ κὺς μας οὐκ εἶναι τῆς διαφύλακτικῆς τῶν, καὶ τὰς ἀπαιρέσεις τῶν ἀνατίων τῆς γῆρας μὲ ἰδιαίτερον τὸν εἶδος ἑτοιμασθὶ προκύπτει: εἰ μὲν τεταταμένον, εἰ δὲ γανθῶντες ἀπὸ καμίας γυναικὸς τοῦ Βουλευτή, ἐκφρασεῖς γενομένης διὰ τῆς λέξης, καὶ ταῦτα κἀναι καὶ ἀπὸ τῶν συμπεριληφθέντων καὶ ὁ Βουλευτὴς "ὅχι κύρις, δὲν ἔχει οὕτως, κἀναι δὲ τῶν περὶ τῆς πολλὰ τὴν ἀλλόκοτον ταύτην φησὶν "Κύρις ἔχει ἐπὶ τῆς, ἡμεῖς μὲ καταλαβάντες, δὲν εἶναι καλῶς λέγει, ὅχι Κύρις, μὲ καταλαβάντες... νὰ μὴ συγχωρήσῃ, ὅχι. Μὲ αὐτὰς τὰς καταχρήσεις δὲ γὰρ λέξεις φρονέουσιν, ὅτι κατέπεσαν τὸν ἐκταίον, καὶ γρηγορῶν, μίνουσι πεπεισμένοι, ὅτι ὅλον τοῦ ἀπεχρῶντος λέγου.

Δι' ἐπεὶ νὰ θάρσειν τὸν Κύριον Κατρακύλαν, ὅτι τὰ μέλη τῆς Κυβερνήτης μας νομιμίζονται τὰ ὅποια. Βλέποντες δὲ αὐτὰ ὁ 1847 χρόνος εἶναι ὁ 1848 τῆς Γερμανικῆς δουλείας. Ἦντο καὶ ἐγὼ τὸν ἐκ τούτων εἰς τὴν ἐπὶ θαλάσσιον φρονέον Ναυτίον νὰ ἐξυβρίζον ἀνατρεχέως, καὶ ἀντὶς πολλοὺς καλίτας. Εὐδότης μὲ τὰ καλῶτα νὰ ἐκδῇ τὸν ἐκταίον τῶν λόγων ἀπ' ἐπίσταται, εὖ: εὖδὲ ὁ πλέον βίβλος, καὶ θρηνίδης Σατράπης δὲ ἡμεῖς ἐφραζέται κατὰ τῶν γρηνίδων, ἀλλὰ τοῦ ἐκταίοντος εἰ ἔχῃ εἰς τοὺς κύριους τὸν τρεπὸν τοῦ ἀρχῆς, καὶ τὴν εὐφροσύνην; Εἰς ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ Ἀντικυβερνητικὴ μας Ἐπιτροπὴ γρηνίδος ὀδυνουσα, καὶ τὸ ὅσον τῆς Βουλῆς κἀναι, καὶ ἀντιπερὶ καὶ αἰτία τῆς καταχρήσεως καὶ ἐρημίας τοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ 12. Ίδρα, τῇ 29. Οκτωβρίου. 1827. Σαββάτη.

Ὅσιον προτιμᾶν τὴν Ἀλήθειαν
- Ἀρις.

Τιμὴ ἑτησίᾳ πέντε τάλλαρα ἰσπανικὰ, προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.
Ἐκδίδεται μίαν φορὴν τὴν ἐβδομάδα.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γεγραμμένης ἀπὸ τοὺς
τρεῖς σολάρχους τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων,
πρὸς τὴν Βουλὴν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ὁ ἑ-
ξοχώτατος Κύριος Δερ γνὺς, σολάρχος τῆς Α.Μ.
τοῦ χριστιανικωτάτου βασιλέως ἔδωκεν εἰς τὴν
καπιτὰν Γεώργιον Λεμπέσην διὰ νὰ δημοσιευθῇ
εἰς Ἰδραν καὶ Σπέτζαις.

Νεόκασρον 12 Οκτωβρίου 1827.

Μαυρίζομεν μὲ ζοφρὰν ἀγανάκτησιν, ὅτι
ἐν ᾧ τὰ καράβια τῶν συμμαχικῶν Δυνάμεων
κατέστρεψαν τὸν τουρκικὸν στόλον, ὁ ὁποῖος
ἀντέτεμεν εἰς τὸ νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν περὶ
εἰρήνης ἀνακωχὴν, τὰ ἑλληνικὰ καταδρομικά δὲν
παύουν νὰ μολύνουν τὰς θαλάσσας καὶ τὸ κρι-
τήριον τῶν λειῶν, τὸ μόνον ὅπου γνωρίζεται εἰς
τὴν Ἑλλάδα δὲν παύει ζητὸν νὰ δικαιολογήσῃ
τὰς παρανομίας τὰντας μὲ νηρικὰ σχήματα.

Ἡ προσωρινὴ Κυβερνησίς σας νομίζει, ὡς φαίνε-
ται, ὅτι εἰ ἀρχηγοὶ τῶν συμμαχικῶν στόλων δὲν
συμφωνοῦν εἰς τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ
λάβουν, διὰ νὰ καταπάυσουν τὴν λησιείαν τάν-
την, ἀλλ' εἶναι κατὰ τοῦτο ἡπατημένη. Ἡμεῖς
οὕτως δηλοποιούμεν διὰ τοῦ παρόντος ὁμοφώνως ὅτι

δὲν θέλομεν ὑποφέρει νὰ ζητήσετε ὑπὸ ματαίας
προφάσεις, νὰ μεγχλύνετε τὸ θέατρον τοῦ πολέμου
τὴν σφαίραν δηλαδή τῶν πειρατειῶν.

Δὲν θέλομεν ὑποφέρει νὰ κέμουν ἐν Ἑλλήνῃς καμ-
μίαν ἐκστρατείαν, καμμίαν καταδρομὴν· οὔτε κα-
τένυν ἀποκλεισμόν ἐκτὸς τῶν ὁρίων ἀπὸ Βόλου ἄχρι
Ναυπάκτου ἐλπεριεχομένων τῶν νήσων Σαλαμῖνος
Αἰγίνης Ἰδρας καὶ Σπετζῶν.

Δὲν θέλομεν ὑποφέρει νὰ φέρουν οἱ Ἑλλήνες τὴν
ἐπανάστασιν οὔτε εἰς τὴν Χίον οὔτε εἰς τὴν Ἀλβα-
νίαν ἐκθέτοντες τοὺς λαοὺς ἐκείνους εἰς σφαγὴν ἀπὸ
τοὺς τούρκους πρὸς ἀντεκδίκησιν.

Θέλομεν θεωρήσει ὡς ἔκτρα ὅλα τὰ καταδρο-
μικά τὰ δοθέντα εἰς καταδρομὰς, ὅσοι θέλουν
εὐρεθῇ ἐκτὸς τῶν προγεγραμμένων ὁρίων, τὰ δὲ πο-
λεμικὰ καράβια τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων θέλουν
διαταχθῇ παντοῦ νὰ συλλαμβάνουν τοὺς τοιού-
τους.

Δὲν σὰς μένει καμμία πρόφασις· ἡ ἀνακωχὴ
ἔγινεν ἀπὸ μέρους τῶν τουρκῶν. ὁ στόλος των
δὲν ὑπάρχει πλέον. Λίβετε πρόνοιαν διὰ τὴν
ἐδικήσας, διότι καὶ αὐτὸν θέλομεν καταστρέψει
ὁμοίως εἰν χρειασθῇ, διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν
καταβάλασσαν λησιείαν, ἣ ὁποία ἄχρι τέλους

Ναυπλίου, τῆς δυσυχίας τούτων πολιτῶν ἐξάθη. Καὶ τὸ ὄργανον τῆς φρουραχικῆς ληστοῦ κῆς δυσχερείας ἐξακολουθεῖ καὶ τώρα νὰ ᾖ κατὰ τῶν ἐν Ναυπλίῳ καὶ τῶν περὶ πολιτῶν. Καὶ μὲ τὸν εὐλαρχον δὲν συνυπακούεται, καὶ εἰς τὰ χρέη τούτου ἐπεμύθηκεν. Καὶ μὲ τὴν ἀρχιερατὴγον διαφωνεῖ, καὶ τὸν ἀντενεργεῖ. Καὶ τὸ ὄργανον τῶν καταχρήσεων καὶ ἀνομιῶν ἐκ τῶν λειῶν προσερχομένων εἶναι, καὶ ἀπὸ ἀνομίαν εἰς ἀνομίαν ἀκόμη ἐδένει, ἀδικούσα τὰ μέγιστα καὶ τὴν ὑποληψίν τῆς, καὶ τὸ ἔθνος βλέπουντα θανάσιμα. Ἐπὶ τῆς ἀξιωματικότητος περιόδου τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Επιτροπῆς ἡξιώθησαν οἱ Ἕλληνες νὰ ἴδωσιν εἰς τὸ Νάυπλιον συνημένον μονοπωλεῖον διὰ τὸν ἄλευρον, ἄρτον καὶ σίτον. Δύο τιμὲς καλοὶ Ἕλληνες Γραμματεῖς τῶν δύο φρουράρχων τοῦ Ναυπλίου, τοῦτε Στρατηγὸς Θ. Γρίβα καὶ τοῦ Στρατηγῶ Ιωάν. Στράτου (τῶν ὁποίων τὰ κατορθώματα, μάλιστα τοῦ πρώτου ἔχουν γινώσκαι καὶ ἐκτὸς τῆς Ελλάδος) ἀπὸ πατριωτισμὸν κινούμενοι, φαίνεται, ἐπρόσφεραν εἰς τὰς δύο φρουράς 1200 σιτηρέσια (ταγίνια) τὴν ἡμέραν (σημειώτεον ὅτι μόλις 250 στρατιώταις ἔχουσιν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν των οἱ ρηθέντες δύο φρουράρχοι ὅμοῦ) διὰ νὰ λάβωσι τὸ μονοπωλεῖον τῶν ρηθέντων εἰδῶν, πωλοῦντες εἰς τοὺς πτωχοὺς δύο παράδες περισσότερον τὴν ὁκτὸν ἀπὸ ὅτι ἤθελαν πωλοῦνται γινικῶς τὰ εἶδη ταῦτα. Ἀξιοσημειώτεον τῆ ἀληθείας ἡγερίδος τῆς Ἀντικυβερνητικῆς μαὶ Επιτροπῆς! Ἀς περάσωσιν αὐτὰ οἱ Ἕλληνες εἰς τὰ χρονικά τῆς Ἐθνικῆς Γ. Συνέλευσεως, καὶ ὁ. εὐχαρισηθῶσι νὰ μὴν ἰδ.σι ἐπιβαλλόμενον μονοπωλεῖον καὶ εἰς τὰ λοιπὰ φαγώσιμα, καὶ τρόφιμα εἶδη.

Πληροφοροῦμαι εἰσέτι, ὅτι οἱ ρηθέντες δύο φρουράρχοι ζητοῦσιν ἐπιμόνω: νὰ λάβωσιν εἰς

4

χέρας των πάλιν τὰ κανονοτάσια, καὶ νὰ ἐξώσωσιν ἐκεῖθεν καὶ τὴν φρουρὰν τῆς πόλεως, καὶ τὸν κρατοῦντα τὰ κανονοτάσια Στρατηγὸν Βελισσάριον, διορισθέντα ἀπὸ τοῦ Ἀρχιερατῆγον. Δυσυχεῖς πολῖται Ναυπλίου! φύγετε τὰς τίγρεις, ὅτι θὰ πᾶς κατασπαράξουν πάλιν. Τί σκεπέναι ἡ Ἀντικυβερνητικὴ μας Επιτροπὴ νὰ κάμῃ; θὰ ἀφήτῃ τὰς Τίγρεις ταύτας νὰ κατασπαράξουν πάλιν τοὺς ἀδίκους πολίτας; τὸ φοβοῦμαι τὰ παρελθόντα μὲ τὸ βεβαίως εἶναι τῆ ἀληθείας λυπηρὸν καὶ ἀξιοπεριέργον νὰ μὴ ἴδωμεν ἐν καλὸν καὶ πατριωτικὸν ἔργον τῆς Κυβερνήσεώς μας, ὅς εἰς τώρα. Οἱ οἱ κατὰ καιρὸν ἐν τοῖς Διοικητικῶν πράγμασι ἐριδοτιμήθησαν ἄν ἔκαμαν κατινὴς καταχρήσεις, νὰ κίωσι καὶ ἐλά, τοῦλάχιστον, ὅσα αἰτῶτε περὶ σεις τὸ ἱπέρτριπον. Ἡ ἰδία φαίνεται, ὅτι Ἀντικυβερνοῦσι προσωρινῶς, ἀναγκάζει τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεώς μας, καὶ κατὰ μίμησιν τούτων καὶ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς νὰ θεοποιῶσι τὸ ἴδιον συμφέρον, τοῦ ἔθνους, Πληρεξούσιοι πόσον ἡπατήθητε!

Εἶθε νὰ φθάσῃ τάχιστα ὁ Κυβερνήτης μας, διὰ νὰ ἰάνῃ ἐγκαίρως, τὰς ὁποίας οἱ Ἀντικυβερνηταί μας ἤνοιξαν θανατηφόρους εἰς τὸ ἔθνος μας πληγὰς!

Αὐταῖ εἶναι, Κύριε! ὅσας ἐμπρὸς νὰ προσθέσω ἰδ.κά: μου παρατηρήσεις εἰς ἐκεῖνας τοῦ Κυρίου Κιτράκυλα. Ἀποδέξου τέντας ὡς ἱερὰν ἀλήθειαν, καὶ δημοσίευσέτας σὲ παρακαλῶ διὰ τῆς πατριωτικῆς ἀξιοσεβίσεως Ἐθιμείδος σου. Τὸ χρέος σου καθὸ ἀνεξάρτητον, καὶ αἰφῶναι τῆς Πατρίδος ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σὲ νὰ ἐξακολουθήσῃς νὰ ἐνηλιτεύσῃς ἐ ευθέως τὴν κακίαν ὁδὸν καὶ εἰς ὅπου τὴν βλέπεις ἔχεις γὰρ τοὺς νόμους καὶ τὸ Πολίτευμά μας, προσίτας.

Εἰμὶ μὲ ὅλην τὴν ὑπόληψιν

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 7 Οκτωβρίου 1827.

Ο Πολίτης Φιλέρετος. Φιλοδ.καίου.

